

Fremskridtspartiets krav om, at indfødsretsansøgeren under sit ophold i Danmark skal have opfyldt sin forsørgelsespligt for sig og sine for at få dansk statsborgerskab, er bestemt ikke noget nyt krav.

Man skal i den forbindelse henvise til cirkulære nr. 92 af 14. juni 1935, hvor det anføres, at »fattighjælp med fuldstændig fattighjælpsvirkning og kommunehjælp, der har karakter af egentlig forsorg (lov om offentlig forsorg § 307, stk. 1) udelukker fra naturalisation i henholdsvis 30 og 20 år, dog at fristerne i tilfælde af fuldstændig tilbagebetaling kan nedsættes til henholdsvis 15 og 10 år, når omstændighederne i øvrigt taler derfor.«

Da man efter nugældende regler kan søge om dansk statsborgerskab efter 7 års ophold i Danmark, må man med rimelighed kunne forlange, at ansøgeren inden for denne syvårsperiode har været i stand til at bevise, at han/hun har haft viljen til at forsørge sig og sine.

I tider, hvor mange udenlandske statsborgere af rent økonomiske grunde flytter til Danmark, finder Fremskridtspartiet det uheldigt, at det danske Folketing efterfølgende præmierer den økonomiske vurdering, som ligger til grund for tilflytningen til Danmark, med tildeling af noget, der er så holdningsmæssigt betonet som det at blive dansk statsborger.

Fremskridtspartiet mener, at det at blive dansk statsborger fortsat bør være en »hjertesag« og ikke et spørgsmål om levestandard og offentlig hjælp.

Fremskridtspartiet har forgæves forsøgt at få fuldt ud dækkende oplysninger om, hvilke ansøgere der har modtaget offentlig hjælp, og i hvilket omfang hjælpen har været ydet i den 7-årige opholdsperiode. På trods af ministerens løfte om at bistå med samtlige relevante oplysninger om ansøgernes forhold er de fremkomne oplysninger »ganske usikre«.

Indenrigsministeriet har ikke været i stand til at give disse oplysninger, uagtet samme Indenrigsministerium så tidligt som i cirkulære nr. 52 af 25. april 1895 indskærpede over for de kommunale myndigheder, at erklæringer vedrørende indfødsretsansøgninger skulle indeholde oplysning om, hvorvidt ansøgeren havde været i stand til at ernære sig og sin familie uden hjælp fra det offentlige.

Fremskridtspartiet skal desuden gøre opmærksom på, at det, at en ansøger ikke ved det-

te lovforslag får tildelt dansk statsborgerskab, ikke er ensbetydende med, at udlændingen mister sin tidsbestemte opholdstilladelse i Danmark.

Til nr. 2 og 5

Fremskridtspartiet har den principielle holdning, at ansøgere, som ønsker dansk indfødsret i opholdsperioden, ikke må have ligget den danske stat til byrde i form af ydelse af arbejdsløshedsdagpenge. Dette skal forstås således, at de inden for de sidste 5 år under deres ophold i Danmark ikke må have modtaget arbejdsløshedsdagpenge i en samlet periode på over et halvt år.

Ansøgerne under nr. 2 og 5 opfylder ikke disse betingelser. Det skal samtidig bemærkes, at de øvrige partier i Folketinget ikke har opstillet den samme norm, og som følge heraf bliver ansøgerne ikke udspurgt herom i forbindelse med behandlingen af deres ansøgning hos de relevante myndigheder.

Det betyder, at der i de 911 ansøgninger kan være endnu flere personer, som reelt har modtaget arbejdsløshedsdagpenge i en samlet periode på over et halvt år inden for de sidste fem år af deres ophold i Danmark.

Til nr. 3 og 6

Ændringsforslagene omhandler ansøgere, som har modtaget både kontanthjælp og arbejdsløshedsdagpenge inden for de sidste fem år af deres ophold i Danmark. Set ud fra Fremskridtspartiets synspunkt om, at de skal kunne forsørge sig og sine, er dette en skærpende omstændighed.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Jeg skal ikke sige meget, blot det, at Fremskridtspartiet har stillet forslag om 247 ændringer. De er af nemhedshensyn samlet i nogle grupperinger, selv om der formentlig rettelig skulle stemmes om hver enkelt af de 247. Sådan er de faktiske forhold, men vi går jo ind for afbureaukratisering, så derfor har vi delt dem op i tre grupper.